

ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΩ ... η ενορία μου με καλεί

Έτος 19^ο - Φύλλο 31ο – 1 Μαΐου 2022

ΙΕΡΟΣ ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΕΩΣ

Διεύθυνση: Διγενή 20, 163 44 Ήλιούπολη.

Τò φυλλάδιο μας ηλεκτρονικά, διαβάστε το στην ιστοσελίδα τής Ένορίας μας www.agmarina.gr ή στο ηλεκτρονικό βιβλίο προσώπων (facebook) σελίδα Αγία Μαρίνα Ιλιουπολις ή ζητήστε να τò αποστέλλουμε με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

Τηλέφωνο: 210 9711 531 Τηλεομοιότυπο: 210 9718 980 Ηλεκτρονικό Ταχυδρομείο: ck.agmarina@gmail.com

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Η συμμετοχή στην λατρεία εντός του ναού, σύμφωνα με τις κυβερνητικές οδηγίες από Κ.Υ.Α., γίνεται με αποστάσεις, κάλυψη των αναπνευστικών οδών από διπλή προσωπίδα ύφασμάτινη και άλλου είδους και με προϋπόθεση έμβολιασμό, νόσηση ή αρνητικό διαγνωστικό έλεγχο. Για τò τελευταίο δέν θα γίνεται έλεγχος από τόν ναό.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Νηστειοδρόμιο: Τετάρτη και Παρασκευή, κατάλυσις οίνου και έλαιου.

Έσπερινός, στίς 19:00, Όρθρος, στίς 8:00

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ με όρθρο από τίς 7:30

Πέμπτη 5 Μαΐου Ειρήνης μεγαλομάρτυρος

Σάββατο 7 Μαΐου, Νείλου του μυροβλύτου

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΥΟ ΘΕΙΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 Μαΐου, Ίωάννου Θεολόγου

Α' Θ. Λειτουργία 6:30 π.μ. Ναός Αγίας Μαρίνης.

Β' Θ. Λειτουργία 9:45 π.μ. Ναός Αγίου Νεκταρίου.

Προσκύνημα τών Ίερών Λειψάνων Κάθε Τετάρτη 7:30 -19:30

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΕΣ Κάθε Κυριακή στίς 11:00 στό πνευματικό κέντρο

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩ ΑΓΙΩ ΠΑΣΧΑ 2022

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ –
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ
ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΥ

Διατρέξαντες τόν δόλιχον τών άσκητικών άγώνων τής Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και βιώσαντες έν κατανύξει τά σεπτά Πάθη του Κυρίου, έμπλεοι νύν του άίδιου φωτός τής λαμπροφόρου Αύτου Έγέρσεως, ύμνουΰμεν και δοξολογοΰμεν τό υπεουράνιον όνομα Αύτου, άναβοΰντες τό κοσμοχαρμόσουνον «Χριστός Άνέστη!».

Άνάστασις εΐναι ό πυρήν τής πίστεως, τής εύσεβείας, του πολιτισμου και τής έλπίδος τών Όρθοδόξων. Η ζωή τής Έκκλησίας, εις τήν θεανθρωπίνην μυστηριακήν και λατρευτικήν, πνευματικήν, ήθικήν και ποιμαντικήν έκφρασίν της και εις τήν καλήν μαρτυρίαν περι τής έλθούσης έν Χριστώ χάριτος και τής προσδοκωμένης «κοινής άναστάσεως», ένσαρκώνει και άντανακλᾷ τήν συντριβήν του κράτους του θανάτου διά του Σταυρου και τής Άναστάσεως του Σωτήρος ήμων, και τήν άπελευθέρωσιν του ανθρώπου έκ τής «δουλείας του άλλοτρίου». Άνάστασιν μαρτυροΰν οι Άγιοι και οι Μάρτυρες τής πίστεως, τό δόγμα, τό ήθος, ή κανονική δομή και λειτουργία τής Έκκλησίας, οι ιεροί ναοί, τά μοναστήρια και τά σεπτά προσκυνήματά μας, ό ένθεος ζήλος του ιεροϋ κλήρου, ή άπροϋπόθετος άφιέρωσις του έχειν και του εΐναι τών μοναχών εις τόν Χριστόν, τό όρθόδοxon φρόνημα τών πιστών και ή έσχατολογική όρμή συνόλου του έκκλησιαστικού τρόπου του βίου.

Ὁ ἑορτασμός τοῦ Πάσχα δέν εἶναι διὰ τούς Ὁρθοδόξους μία προσωρινή ἀπόδρασις ἀπό τήν ἐγκόσμιον πραγματικότητα καί τάς ἀντιφάσεις τῆς, ἀλλά διατράνωσις τῆς ἀκλονήτου πίστεως, ὅτι ὁ πατήσας θανάτῳ τόν θάνατον Λυτρωτής τοῦ ἀδαμιαίου γένους εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας, ὁ ἀεὶ «μεθ' ἡμῶν» καί «ὑπέρ ὑμῶν» Θεός τῆς ἀγάπης. Πάσχα εἶναι ἡ βιωματική βεβαιότης, ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ ἐλευθεροποιός Ἀλήθεια, τό θεμέλιον, ὁ ὑπαρκτικός ἄξων καί ὀρίζων τῆς ζωῆς μας. «Χωρίς ἑμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν» (Ἰωάν. ιε', 5). Οὐδεμία περίστασις, «θλιψίς ἢ στενοχωρία ἢ διωγμός ἢ λοιμός ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα» (Ρωμ. η', 35) δύναται νά χωρίσῃ τούς πιστούς ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Αὐτή ἡ ἀκλόνητος πεποιθήσις ἐμπνέει καί ἐνισχύει τήν δημιουργικότητά μας καί τήν βούλησιν νά καθιστάμεθα ἐν τῷ κόσμῳ «Θεοῦ συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9). Ἐγγυᾶται, ὅτι ἀπέναντι εἰς ἀνυπερβλήτα ἐμπόδια καί ἀδιέξοδα, ἐκεῖ ὅπου κατ' ἄνθρωπον δέν διαφαίνεται λύσις, ὑπάρχει ἐλπίς καί προοπτική. «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ» (Φιλιπ. δ', 13). Ἐν Χριστῷ ἀναστάντι γνωρίζομεν ὅτι τό κακόν, ὑπό ὄλας του τās μορφάς, δέν ἔχει τόν τελευταῖον λόγον εἰς τήν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Πεπληρωμένοι εὐγνωμοσύνης καί χαρᾶς διὰ τήν ἀποδοθεῖσαν ὑπό τοῦ Κυρίου τῆς δόξης τιμήν καί ὑψίστην ἀξίαν εἰς τόν ἄνθρωπον, θλιβόμεθα ἐνώπιον τῆς πολυκεφάλου βίας, τῆς κοινωνικῆς ἀδικίας καί τῆς καταπατήσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τήν ἐποχὴν μας. «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα» καί τό «Χριστός Ἀνέστη» συνηχοῦν σήμερον μέ τήν κλαγγήν τῶν ὄπλων, τήν κραυγήν ἀγωνίας τῶν ἀθῶν θυμάτων τῆς πολεμικῆς βίας καί τῶν προσφύγων, μεταξύ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται πολυάριθμα ἀθῶα παιδιά. Διεπιστώσαμεν ἰδίους ὄμμασι τά προβλήματα κατά τήν πρόσφατον ἐπίσκεψίν μας εἰς τήν Πολωνίαν, ὅπου κατέφυγεν ὁ κύριος ὄγκος τῶν προσφύγων ἐξ Οὐκρανίας. Συμπάσχομεν μέ τόν εὐσεβῆ καί γενναῖον Οὐκρανικόν λαόν, ὁ ὁποῖος αἶρει βαρύν σταυρόν, προσευχόμεθα καί ἀγωνιζόμεθα διὰ τήν εἰρήνην καί τήν δικαιοσύνην δι' ὅσους τās στεροῦνται. Εἶναι ἀδιανόητον δι' ἡμᾶς τούς Χριστιανούς νά σιωπῶμεν ἐνώπιον τῆς καταρρακώσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Ὁμοῦ μετά τῶν θυμάτων τῶν ἐνόπλων συγκρούσεων, ὁ «μεγάλος ἠττημένος» τῶν πολέμων εἶναι ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία εἰς τήν μακράν ἱστορίαν τῆς δέν κατάρθρωσε νά καταργήσῃ τόν πόλεμον. Ὁ πόλεμος ὄχι μόνον δέν λύει προβλήματα, ἀλλά δημιουργεῖ νέα καί πολυπλοκώτερα. Σπείρει διχασμόν καί μῖσος, μεγεθύνει τό χάσμα μεταξύ τῶν λαῶν. Ἡμεῖς πιστεύομεν στερρῶς, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δύναται νά ζήσῃ χωρίς πολέμους καί βίαν.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς φύσεώς τῆς, λειτουργεῖ ὡς παράγων εἰρήνης. Ὅχι μόνον δέεται ὑπέρ τῆς «ἄνωθεν εἰρήνης» καί τῆς «εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου», ἀλλά τονίζει τήν σημασίαν τῆς ἀνθρωπίνης προσπαθείας διὰ τήν ἐδραίωσίν τῆς. Ἴδιον τοῦ χριστιανοῦ εἶναι πρωτίστως «τό εἰρηνοποιεῖν». Ὁ Χριστός μακαρίζει τούς εἰρηνοποιούς, ὁ ἀγών τῶν ὁποίων εἶναι ἀπτή παρουσία τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ καί εἰκονίζει τήν εἰρήνην τήν «πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν» (Φιλιπ. δ', 7), ἐν τῇ «καινῇ κτίσει», ἐν τῇ εὐλογημένῃ Βασιλείᾳ τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ Ἐκκλησία μας, ὡς προσφυῶς τονίζεται εἰς τό κείμενον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου «ὑπέρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς». Τό κοινωνικό ἦθος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, «τιμᾶ τούς μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι προσέφεραν τή ζωὴ τους γιὰ τήν εἰρήνην, ὡς μάρτυρες τῆς δυνάμεως τῆς ἀγάπης, τοῦ κάλλους τῆς δημιουργίας στήν ἀρχική καί τελική τῆς μορφῆς, καί τῆς ἰδεώδους ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς, ὅπως τήν ὑπέδειξε ὁ Χριστός κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐπίγειας διακονίας Του» (§ 44).

Τό Πάσχα εἶναι πανήγυρις ἐλευθερίας, χαρᾶς καί εἰρήνης. Ἀνυμνοῦντες εὐσεβοφρόνως τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ καί βιοῦντες ἐν αὐτῇ καί τήν ἰδικήν μας συνανάστασιν, προσκυνοῦντες δέ ἐν πίστει τό μέγα μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, καί μετέχοντες τῆς «κοινῆς τῶν ὄλων πανηγύρεως», ἀπευθύνομεν ἐκ τῆς ἀεὶ σταυροαναστασίμου πανσέπτου καθέδρας τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς πάντας ὑμᾶς, τιμιώτατοι ἀδελφοί καί προσφιλέστατα τέκνα, ἐγκάρδιον πασχάλιον χαιρετισμόν, ἐπικαλούμενοι ἐφ' ὑμᾶς τήν χάριν καί τό ἔλεος τοῦ νεκρώσαντος τόν Ἄδην καί χαρισαμένου ἡμῖν τήν αἰώνιον ζωὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντός.

Φανάριον, Ἅγιον Πάσχα ,βκβ´

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως

διάπυρος πρὸς Χριστόν Ἀναστάντα

εὐχέτης πάντων ὑμῶν.